साम्नेव विलयं याति विदेषि प्रभवं तमः ॥ १६५॥ तयत् वं मिल्लवमिभलपितः । तद्य्ययुक्तं । यतस्वं मिल्लगितं न वे तिसः यतः पञ्चविधो मल्लः। स च कर्मणामारम्भोपायः। पुरुषद्रव्य सम्पत् । देशकालविभागः। विनिपातप्रतीकारः । कार्यसिद्धिश्चेति । भित्रे स्वाम्यमात्ययोरेकतमस्य किं वा द्वयोरपि विनिपातः सम्प यति लग्नं । तय्वदि काचिच्छिक्तरितः । तदिचित्त्यतां विनिपातप्रती कारः । भिन्नसन्धाने हि मिल्लणां बुद्धिपरोत्ना । तन्मूर्खं तत् कर्तुम समर्थस्वं यतो विपरीतबुद्धिरितः । उक्तं च ।

वातिषतुमेव नीचः पर्कार्य वित्ति न प्रसाधिषतुं। पातिषतुमस्ति शिक्तिनीखोरुद्धतुमुन्निपदं॥४६॥ ग्रथवा न ते दोषो प्रयं स्वामिनो दोषो यस्ते मन्द्मतेर्वाकां श्रद्धा ति। उक्तं च।

नराधिपा नीचन्ननानुवर्त्तनो बुधोपिद्षष्टेन पथा न यात्ति ये। विशत्ते ते दुर्गममार्गनिर्गमं समस्तसम्बाधनमर्थपञ्चरं ॥४५०॥ १५ तस्ति वमस्य मस्त्री भविष्यसि। तदान्यो ऽपि कश्चित्रास्य समीपे साधुननः समेष्यति। उक्तं च।

गुणालयो ज्यसन्मत्नी नृपतिर्नाधिगम्यते।
प्रमन्नस्वाउसित्तिलो उष्टग्राक्तो यथा ऋदः ॥ ४६०॥
तथा च शिष्टरिक्तस्य स्वामिनो जिप नाशो भविष्यति। उक्तं च।
र० चित्रास्वादकयैर्भृत्यैरनायासितकार्मुकैः।

ये रमते नृपास्तेषां रमते रिपवः श्रिया ॥ ४६॥ तत् किं ते मूर्खस्योपदेशेन । केवलं दोषो न गुणः । उक्तं च । नानाम्यं नाम्यते दारु नाश्मिन स्यात् नुरक्रिया । सूचीमुखं विज्ञानीहि नाशिष्यायोपदिश्यते ॥ ४३०॥ दमनक श्राह । कथमेतत् । करुटको उन्नवीत् । श्रस्ति कस्मिंश्चित्